

#digiturvakompassin vieraana Anna-Maija Karjalainen

Tuija Kuusisto:

Hei! Olen Tuija Kuusisto. Toimin valtiovarainministeriössä tietohallintaneuvoksena.

Kimmo Rousku:

Ja minä olen Kimmo Rousku. Toimin VAHTI-pääsihteerinä Digi- ja väestötietovirastossa.

Tuijan kanssa me molemmat tahdomme edistää julkisen hallinnon digiturvallisuutta ja sitä kautta luottamusta yhteiskunnassa ja Suomen kilpailukykyä.

Tuija Kuusisto:

Tässä Digiturvakompassi-sarjassa tapaamme julkisessa hallinnossa vaikuttavia henkilöitä. Mitä on turvallisuus digimaailmassa? Mihin suuntaan digiturvaa pitää kehittää? Tässä joitakin kysymyksiä yhdessä pohdittaviksi.

Kimmo Rousku:

Siis, mikä ihmeen digiturva? Digitaalisen turvallisuuden avulla me huolehditään riskienhallinnasta, toiminnan jatkuvuudesta, tietoturvasta ja tietosuojasta. Ja nyt siis kaikille erittäin hyvää kansainvälistä tietosuojapäivää. Sekä edistetään kyberturvallisuutta. Digiturva huolehtii meidän kaikkien tarvitsemien digipalvelujen toimivuudesta ja isona kokonaisuutena myös koko Suomen kyvystä selvittää erilaisista liikemaailman häiriöistä ja hyökkäyksistä. Ja nyt tuolla kalvolla näkyy, mistä tässä Digiturva podcast-kokonaisuudessa on kyse.

Me ollaan nyt Tuijan kanssa yli vuoden verran nimenomaan haastateltu alan johtajia digimaailmaan liittyvistä asioista. Nyt kun meillä tarjoutui tällainen loistava mahdollisuus live-podcastiin. Eli kerrankin nähdään ihmisiä livenä. Ei tehdä verkon yli. Totta kai hyödynsimme sen ja siitä Hanselille tietysti suuri kiitos. Ei muuta kuin eiköhän, Tuija, aloiteta.

Tuija Kuusisto:

Joo, Kimmo. Ja tässäkin tilanteessa, koronasta johtuen, emme ole kaikki paikan päällä, vaan varaudumme tähän, että säilytämme toimintakykymme kaikissa tilanteissa.

[musiikkia]

Tänään vieraanamme on esimieheni esimies, ICT-johtaja, ylijohdaja Anna-Maija Karjalainen valtiovarainministeriöstä. Hyvää iltapäivää, Anna-Maija, ja sydämellisesti tervetuloa tähän meidän podcastiimme!

Anna-Maija Karjalainen:

...Ja Kimmo myöskin, erittäin kiva tulla. Tiedän, että olette tehneet pitkän sarjan, niin on kiva tulla tässä vaiheessa mukaan myöskin tähän podcast-sarjaan.

Tuija Kuusisto:

Meillä valtiovarainministeriössä me olemme tunnettuja talousennusteista ja tästä meidän tarkasta julkisen hallinnon talouden hoidosta. Toimit, Anna-Maija, ICT- eli tieto- ja viestintäteknologian johtajana valtiovarainministeriössä. Miten nämä ICT-asiat ja yhteiskunnan digitalisoituminen oikein liittyvät julkisen hallinnon talouteen?

Anna-Maija Karjalainen:

No, julkisen hallinnon taloudessahan viedään digitalisaatioon se työkalu, millä saadaan sitä tuottavuutta aikaiseksi. Täytyy muistaa, että digitalisaatiohan tarkoittaa toiminnan kehittämistä teknologian avulla. Ja sitä näkökulmaa... Mennään tosiaankin tämä toimintatapojen uudistus edellä. Yksi hyvä esimerkkihän tästä on tämä Palkeiden robotiikkaohjelmiston robotiikkakokonaisuus, jossa siis rahoitettiin Palkeita noin miljoonalla eurolla ja saatiin vuosittaiset kuuden miljoonan euron säästöt aikaiseksi. Elikkä tosi iso tuottavuusloikka siltä osalta.

Ja ihan samanlainen esimerkiksi on sitten tämä etäasiointiin siirtyminen. Käyntiasiointi on paljon enemmän kustannuksia aiheuttavaa virastoille kuin, että asioidaan sähköisesti. Ja sitten täytyy tietysti sanoa, että onhan meillä tämä digiloikka tällä hetkellä menossa. Ollaan siirrytty laajasti etätöihin ja etätöissä oleminen tarkoittaa, että välttämättä jatkossa ei tarvita niitä toimipaikkoja niin isoja. Toimipaikkakustannukset laskevat.

Sitten matkustaminen myöskin EU:hun esimerkiksi meillä virkamiehillä vähenee. Plus että täällä Suomenmaassa nyt tämäkin tilaisuus on virtuaalisesti, jolla on jopa ollut 400 kuuntelijaa podcastissa. Sitten ihmiset pystyvät kuuntelemaan etänä, jolloin ei tarvitse mennä johonkin paikan päälle kuuntelemaan sitä, että mitä tehdään. Eli matkustaminen vähenee. Monia tällaisia hyötyjä.

Kimmo Rousku:

Nostit esille tämän digiloikan. Ja itse kun edustan tätä turvatoimialaa Tuijan kanssa, niin monesti on herännyt huoli siitä, että loikataanko me liian vauhdilla ja miten sitten tämä digitaalinen turvallisuus siellä rinnalla? Tuossa nyt meillä viime tilaisuuksissa on monesti tuotu esille, että aina, kun otetaan digiloikka, niin joko samaan aikaan tai heti perään pitäisi tehdä tämmöinen kyberloikka myös. Eli mennään tähän turvallisuuden maailmaan. Voi hyvin todetaan juuri sen, että digitaalinen turvallisuus on digitalisaation

edistämisen kumppani. Nimenomaan tämän loikkauksenkin yhteydessä. Niin millaisia haasteita näet tähän digitaaliseen turvallisuuteen liittyvän Suomessa tai kansainvälisesti?

Anna-Maija Karjalainen:

Ehkä olen nähnyt aika isonakin sen, että varsinkin, niin kuin edelliset vuodet, niin miten johto sitoutuu tähän ja näkee tämän digitaalisen turvallisuuden. On ollut aika paljon sitä, että se on ehkä nähty enemmän kustannustekijänä kuin nähty, että se itse asiassa tuo nämä meidän palvelut turvallisiksi ja sitä kautta itse asiassa laadukkaammiksi. Ja itse asiassa hyödyttää kaikkea tekemistä. Nyt jos ajatellaan tätä valitettavaa Vastaamo-casea tässä viime aikana, niin se on varmasti nostanut nyt johdon tietoisuuteen myöskin sen, että pitää huolehtia tietoturvallisuudesta, kyberturvallisuudesta. Ja se riskienhallinta ottaa omiin käsiin ja vastata siitä kokonaisuudesta.

Sitten me työntekijät, kansalaiset, ihmiset. Jokaisen pitäisi huolehtia siitä omasta osaamisesta, kyvykkyydestä. Miettiä se, että toimii turvallisesti ja huolellisesti. Ja huolehtii siitä, että omat työkalut on kunnossa. Täytyy muistaa, että hyökkäykset ja nämä kalastelut tulee lisääntymään. Sitten nämä rikolliset on aina meitä askeleen edessä, ettei me voida missään tuudittautua siihen, että kaikki on hyvin, vaan koko aika pitää skarpata omaa tekemistä.

Kimmo Rousku:

Eli ihminen on tässä keskiössä ehdottomasti. Nostit tuossa sen, että meillä on nyt Suomessakin koettu valitettavasti erilaisia onnistuneita kyberhyökkäyksiä. Nyt sitten tämä ei suinkaan ole meidän huonoutta, vaan päinvastoin, voidaan sanoa, että kun Suomi on kuitenkin maailman johtavia digivaltioita, niin on selvää, että meihin myös että uhkia kohdistuu. Olet aktiivisesti myös kollegoittesi kanssa EU-tasolla... Käyt keskustelua digitalisaatioon liittyvistä asioista varmaan globaalimminkin. Miten sitten nämä asiat näyttävät sillä areenalla?

Anna-Maija Karjalainen:

Aika harvoin loppu viimein puhutaan ehkä meidän kollegojen kanssa tästä digitaalisesta turvallisuudesta. Sen takia, että siellä vastuut vaihtelee. Monilla kollegoilla se saattaa olla, että se on esimerkiksi puolustusministeriössä se vastuu tai jollakin muulla ministeriöllä. Että tällainen julkisen hallinnon ICT-johtaja ei monestikaan vastaa näistä asioista.

Sitten ehkä se, mikä on tullut eniten esille on Viron tekemä kyberturvallisuusindeksi, jossa ollaan nyt viime aikoina oltu sijalla kahdeksan. Ja siellä sitten maita on kuulema 160, joita verrataan. Eli täytyy sanoa, että sitä ajatellen ollaan sijoitettu tosi hyvin. Jos ajattelee että ollaan kymmenen parhaimman joukossa, niin se on erinomaista. Kuitenkin tämä indeksihän on elävä elikkä aina, kun tulee lisää tietoutta, niin se tavallaan se maiden sijoitus siinä tulee vaihtelevaan myöskin. Mutta se on ehkä ollut sellainen, joka on tullut eniten esiin tuossa kansainvälisessä yhteistyössä.

Tuija Kuusisto:

Olet tosiaan Anna-Maija pitkään ollut jo ICT-johtajana. Ja voidaan katsoa, että olet onnistunut tehtävässäsi tietenkin erinomaisesti, kun olet tosiaan tehnyt pitkään tätä kehittämistyötä myös täällä digitaalisen turvallisuuden alueella. Ehkä näin kansainvälisesti poikkeuksellisellakin tavalla. Miten näet nyt sitten tulevaisuudessa. Miten valtiovarainministeriössä edelleen pyritään vastaamaan näihin esille tuomiisi digitaalisen turvallisuuden globaaleihin ja kansallisiin haasteisiin?

Anna-Maija Karjalainen:

Meillähän on nyt... Viime vuonna saatiin ensimmäinen valtioneuvoston periaatepäätös digitaalisesta turvallisuudesta ja kiitos Tuija sinun. Aikaisempi periaatepäätöshän meillä oli vuodelta 2009, joka oli enemmän ehkä sinne paperimaailmaan. Nythän olemme viemässä sitten, myöskin Tuija sun puolesta, pääosin tätä Haukka-hanketta eteenpäin, jossa Haukka siis toimeenpanee tämän periaatepäätöksen näitä linjauksia. Siellä rakennetaan niitä kyvykkyyksiä ja harjoittelua, varsinkin riskienhallintaa ja sitten yleensäkin tätä tilannetietoutta. Ehkä meillä siinä nyt tämän hetkisenä painopisteenä on kuntien digiturvallisuuden vieminen eteenpäin. Myöskin katsotaan niitä säädöstarpeiden lisäyksiä ja sitten minkälaisia arkkitehtuurimuutostarpeita on. Ja nythän meillä on ollut keskustelussa siten tällainen julkisen hallinnon arviointikriteeristö myöskin. Julkri, jota voitaisiin viedä eteenpäin Haukka-hankkeen myötä.

Sitten tiedonhallintalain ja tietoturvalautakunnan suositukset tietoturvasta on tosi tärkeä keino meillä myöskin edistää tätä turvallisuutta julkisessa hallinnossa. Ja viimeisenä meillä on tullut ulos tämä suositus turvallisuusluokiteltavien asiakirjojen käsittelystä. Toisaalta nyt sitten on menossa eteenpäin tämä automaattisen päätöksenteon säädäntö oikeusministeriön toimesta. Mutta toisaalta meillä VM:ssä nyt tähän yhteyteen sitten pureudutaan tietojärjestelmien turvallisuuden vastuisiin ja vaateisiin.

Sitten toisaalta, kun Kimmokin on tässä paikalla, niin pitkään on toiminut VAHTI, julkisen hallinnon tietoturvallisuuden neuvottelukunta, joka oli aikaisemmin VM:n vastuulla. Ja nyt on Digi- ja väestötieto viraston vastuulla ja siellä on tämä Judo-ohjelma, missä viedään myöskin turvallisuusasioita eteenpäin. Samaan aikaan, kun tämä VAHTI siirtyi tuonne DVV:n puolelle, niin meillähän sitten valtiovarainministeriössä rakennettiin tämä digitaalisen turvallisuuden strateginen johtoryhmä, joka katsoo sitten laajassa mittakaavassa sitä, miten strategisesti meidän pitää viedä hallinnossa turvallisuutta eteenpäin.

Ehkä mitä olen nähnyt tosi hyvänä, niin on tehty näitä tietoturvan ja tietosuojan osalta eOppivaan kaikkienkokoisia koulutuksia, jotka on tosi paljon hallinnossa hyödynnetty, mutta ovat kaikelle kansalle niin sanotusti käytettävissä. Ymmärrykseni mukaan niitä on tosi paljon hyödynnettykin.

Sitten on tehty myöskin pelikirjaa. Ja myöskin sitten johdolle omia tarkistuslistoja. Ehkä sitten vielä se tärkein johdon näkökulmasta, mitä otin aikaisemmin esille, niin meillä on ollut kaksi-kolme näitä johdon vuosittaisia kokoontumisia liittyen tähän Euroopan digiturvallisuuskuukauteen. Ne on ollut sellaisia, jossa on saatu ihan kansliapäällikkötasoa ja kunta-, kaupunkijohtajia paikalle. Erinomainen tapa viedä sitä tietoutta ja ymmärrystä, minkä takia sitä riskienhallintaa pitäisi tehdä ja katsoa tätä kokonaisuutta eteenpäin.

Kimmo Rousku:

Siinä oli aika kattava pläjäys siitä, mitä ollaan tehty ja ollaan tekemässä. Tässä voisi hyvin nostaa esille sen, että siitä huolimatta, vaikka ollaan tehty paljon ja Suomi menestyy näissä vertailuissa hyvin, niin siitä huolimatta eri puolilla maailmaa, myös meillä Suomessa, on tapahtunut valitettavasti selkeää muutosta näitten tietoverkkorikollisten liiketoimintamallissa. Eliikä ollaan siirrytty kiristämään datalla. Ollaan hyökätty ihan uudella tavalla ja se näkyy meillä. Viimeisen... Voi sanoa, että silloin vajaa kaksi vuotta sitten. Näitten kaupunkihyökkäysten jälkeen. Tämä viime syksynä mainitsemasi Vastaamo-tapaus. Tämä on tietysti äärettömän valitettavaa. Miltä tällainen kehityssuunta mielestäsi vaikuttaa ja miten nyt sitten tähän tulisi vastata?

Anna-Maija Karjalainen:

Onhan tämä kyberhyökkäysten määrä kasvussa. Kyllä siihen on vain syytä tottua. Tämä on valitettava tosiasia, mutta tämä on tulevaisuutta ja nykypäivääkin. Mun mielestä varautumista on tämä kyvykkyys ja osaaminen työntekijöitten ja kansalaisten osalta ja sen vieminen kaikkien eteenpäin. Osaamisen kasvattaminen kaikkien eteenpäin. Sitten meidän palveluilla ja tuotteilla pitäisi olla se kyvykkyys havaita myöskin ajoissa näitä hyökkäyksiä, jotta pystyttäisi suojaamaan tai näkemään epätavallisia tällaisia käyttäjämääriä, kokeiluja. Mitä äsken otin esille, niin johdolla sitten taas pitäisi olla tämä digiturva osana sitä normaalia riskienhallintaa. Että ollaan kiinnostuneita siitä oman viraston tai oman kunnan digiturvallisuuden tasosta ja mitä siinä pitäisi viedä eteenpäin. Ei jättää sitä sinne it-osaajille, vaan se on oikeasti riskienhallintaa.

Sitten meillä oli tässä digiturvallisuuden tuotannon strategisessa johtoryhmässä KRP:n asiantuntija paikalla. Hän otti esille sitä, että enemmän pitäisi yritysten, virastojen ja kansalaistenkin tuoda poliisille niitä väärinkäytöksiä esille. Nyt ei päästä pureutumaan siihen, kun ei välttämättä tule tietoa ja niitä casejä esille. Se on ehkä meille kaikille sellainen tärkeä asia, että muistettaisiin myöskin viedä asiat eteenpäin. Rikollisuus saadaan sitä kautta ehkä enemmän kiinni.

Ja ehkä sitten viimeisenä nämä harjoitukset. Taisto-harjoitus on aivan erinomainen viedä harjoitustoimintaa eteenpäin. Sanotaan, että harjoitus tekee mestarin. Ja ehkä tähän sellainen anekdootti kuitenkin, että äitini 82-vuotiaana meni golfkisoihin. Ja harjoittelematta täysin voitti kilpailun ja sanoi siihen lopuksi, että vain lahjattomat harjoittelevat. Me emme tätä noudata tässä julkisessa hallinnossa, että se voi onnistua yksittäisissä keisseissä, että on onnea. Kyllä me luotamme siihen, että harjoitus tekee mestarin.

Kimmo Rousku:

Tuo oli sitä analogista maailmaa, mutta täällä digitaalisessa maailmassa me harjoitellaan.

Anna-Maija Karjalainen:

Kyllä.

Tuija Kuusisto:

Tuosta me päästäänkin ehkä sitten Anna-Maija vielä tähän henkilökohtaiseen elämääsi. Minkälaisia neuvoja tahtoisit antaa meille kaikille. Millä tavalla itse huomioit digitaalisen turvallisuuden näkökulman omassa elämässäsi?

Anna-Maija Karjalainen:

No omassa elämässäni.... Tässä joku aikaa sitten näitä mun salasanoja pidensin. Vaikeutin niin sanotusti. Sitten olen ollut sitä mieltä, että käyttää tablettia silloin, kun tekee verkossa erinäköisiä kyselyitä ja muita. Koen, että tabletti on kuitenkin turvallisempi. No sitten tietysti kaikki päivityksethän pitää olla kunnossa ja myöskin kopioituna varmuuskopiot. Sitten ehkä sellainen, kun paljon matkustan junalla ja olen kokouksissa, niin mun mielestä se on hirveän tärkeätä, että läppärissä on se näkösuoja. Ja junassa istuessani varaan aina paikan, jossa on seinä selän takana. Niin ei ole sitä ongelmaa, että joku näkisi sieltä selän takaa. Ja sitten ehkä yksi tärkeä juttu aina muistettavaksi, kun ollaan puhelimesta. Pitäisi olla sillä tavalla, että muut eivät kuule, mitä puhut. Junassakin sitten menen tällaiseen koppiin, jossa keskustelen, jos on tarvetta käydä työasioita läpi.

Ehkä sitten tällainen vähän henkilökohtaisempi. Mä harrastan lentämistä ja siinäkin nykyään mennään digitaalisuus edellä. Eli meillä on niin sanotut lasiohjaamot, jossa siis sähköisesti kaikki toimii. Ja Garmin, joka sitten auttaa paikasta a paikkaan b, miten lennetään. Mutta kuitenkin se kone on varustettu niillä vanhoilla peltimittareilla, jossa on kartta mukana, koska voihan käydä niin, että tulee haasteita, eikä ne toimi ne sähköiset välineet. Eli varautuminen ja riskienhallinta ihan omassa normaalielämässä on myöskin osa sitä elämää, vaikka digitaalisesti niin yleensä toimimmekin.

Kimmo Rousku:

Tuossahan tavallaan... Varsinkin tämä lentäminen. Siinähan on kyse luottamisesta ja luottamuksesta, että miten luottaa tähän ympäristöön. Ja tuohan on esimerkillistä varautumista tuota kautta. Ehkä vielä tähän loppuu se, että miten ja millaisena itse koet ja määrittelet luottamuksen? Mitä se luottamus käytännössä on?

Anna-Maija Karjalainen:

Kyllä se varmasti on sitä, että voi uskoa... On sellainen tunne tai kokemus, että halutaan hyvää. Ja näkee, että on sellainen osaaminen. Ja sitten ainakin, jos ajattelee lentämistä, niin luottamusta on myöskin se, että käyt tarkistuslistat läpi ja tiedät, että asiat on hoidettu mahdollisella parhaalla tavalla. Ei jätä sellaista isoa riskin mahdollisuutta siihen kokonaisuuteen. Sitä se luottamus on. Ja sit varmaan tässä yleensä toimimisessa, niin yhteiskunnassa on ihan samanlainen se luottamus. Sä luotat toiseen. Sä näet, että se ihminen osaa tai joku virasto saa hoidettua asiansa kunnolla, niin siitä tulee se, että asiat menee positiivisesti eteenpäin. Ja halutaan viedä asioita sillä tavalla, että ei haluta aiheuttaa toiselle pahaa tai joitakin ongelmia.

Tuija Kuusisto:

Miten näet sitten, kun tässä tuoreessa digibarometrissa 80% vastaajista totesi, että he luottavat siihen, että viranomaiset käsittelevät turvallisesti ihmisten henkilö ja muita tietoja, mutta yrityksiin luottaa vain 27%. Mitä voisimme tehdä kansalaisten luottamuksen vahvistamiseksi? Miten itse näet tämän viranomaiset ja luottamuksen suhteessa sitten yrityksiin? Mitkä voisi olla selittäviä syitä siihen, että yrityksiin on luottamus sitten näinkin paljon alhaisempi kuin viranomaisiin?

Anna-Maija Karjalainen:

Toimin ennen, kun tulin valtiolle noin kymmenen vuotta sitten, yli 20 vuotta tuolla yksityisellä sektorilla. Kyllähän tässä on iso ero siinä, miten toimitaan valtiolla tai julkisessa hallinnossa, niin ollaan avoimia. Eliikä meillä on kaikki avointa ja tulee läpinäkyvyys siitä mitä tehdään. Luottamukseen mun mielestä kuuluu tämä, että on se näkyvyys ja avoimuus. Ja yritykset kun tekevät, niin ei tarvitse kertoa niitä asioita. Näkisin sen ihan normaalina sinänsä, että on helpompi luottaa siihen, kun näkee ja kuulee kuin siten, että on se suljettu maailma siellä takana.

Mutta mikä sitten just tähän avoimuuteen, niin varmaan se, että yleensäkin, että tulee avoimesti näkyviin. Siten ehkä se osaaminen ja se, että me koulutamme. Meillä on julkisen hallinnon digitukea. Meillä on opastusvideoita ja tulee näkyviin se, että meillä on osaaminen ja halutaan, että muut oppii. Eliikä se positiivisen tekeminen. Tulee varmaan sitä luottamusta tähän hallinnon puoleen sitä kautta. Ja sitten tietysti ilman muuta se, että pidämme ne tiedot suojattuna ja ettei tulisi näitä loukkauksia. Se on se tapa, miten se luottamus kuitenkin nousee, että pidetään asiat kunnossa.

Kimmo Rousku:

Nostit esille, ja Tuija nosti esille, tämän meidän tuloksen tähän luottamukseen liittyen. Saisinko vielä tuon viimeisen kalvon sinne näkyville? Te voitte nimittäin auttaa meitä. Koska meitä kiinnostaa tietää, mikä se luottamuksen tilanne tällä hetkellä on? Otetaan sieltä vielä seuraava kalvo. Eli tässä on meidän vieraita. Eliikä kohta Maija tulee myös tuohon kuvakavalkadiin meillä seuraavana. Ja meillä on siellä toinenkin henkilö. Tullaan julkaisemaan tässä lähipäivinä.

Mutta meillä on siellä vielä yksi kalvo liittyen juuri tähän digiturvabarometriin. Eli tuossa kun Tuija mainitsi sen, että luottamus 80%. Luotetaan käytännössä viranomaisiin ja omaan organisaatioon, että siellä käsitellään tietoja. Niin miten me ollaan näitä tietoja kerätty? Me käynnistettiin syyskuun lopussa tällainen digiturvabarometrikysely, verkkokysely. Ja me hyödynnettiin näitä tietoja lokakuun Digiturva-viikolla.

Me kysellään tässä muun muassa osaamista, koulutusta. Toisaalta pelkoja digitaaliseen maailmaan, toteutuneita uhkia vapaa-ajalla ja sitten työelämässä. Sitten luottamusta. Juuri näitä äskeisiä tietoja saadaan tuotakin kautta selville. Sekä sitten koronaviruspandemian vaikutusta työtehtävien hoitamiseen ja vapaa-aikaan. Se, miksi me ollaan kiinnostuneita tuosta on se, että jos me ollaan työelämässä tai vapaalla stressaantuneita, huolissaan, niin se heijastuu mahdollisena lisääntyneenä inhimillisenä erehdyksinä.

Ja sen takia meillä on nyt koko tämän vuoden loppuun saakka avoimena tämmöinen barometri. Tämä linkki löytyy toki tuosta, mutta pyrimme toimittamaan, osana varmaan palautekyselyä esimerkiksi, teille sen, että mistä pääsette tähän vastaamaan. Tämä löytyy meidän DVV.fi/digiturva -sivulta. Olemme somessa paljon tätä somettaneet. Twitteristä, LinkedInistä löytyy. Toivomme tietysti, että autatte, jotta saamme lisätietoa tältä kuulijaryhmältä - teiltä. Niin että saadaan tavallaan päivitettyä tätä tilannetta. 15.2. me otetaan senhetkinen tilanne ulos ja katsotaan, miten nyt noin neljässä kuukaudessa, mihin suuntaan tämä ilmastobarometri tässä menee. Luottamus on tässä ollut tärkeä, keskeinen, tekijä. Toivomme tosiaan tätä kautta teidän apuunne.

Tuija Kuusisto:

Ja kiitos, ylijohtaja, ICT-johtaja Anna-Maija Karjalainen sydämellisesti tästä vierailusta meidän podcastissamme. Kiitos myös Kimmolle. Jatketaan sitten tätä podcast-sarjaa toki eteenpäin. Kiitos kovasti.